

Před nedávnem dostali žáci výše uvedených tříd v rámci domácí výuky úkol vytvořit básničku o samostudiu. Všechny básně poté obdrželi a v jednotlivých třídách hlasovali, které básničky se jim líbí nejvíce! Zde vám k pobavení i pochopení někdy nelehké situace žáků předkládám ty, které obdržely nejvíce hlasů. Přeji hezký den, s pozdravem Petra Svobodová

Básničky o samostudiu 7.B

Tadeáš Alexa

Učivo, to je dřina,

lepší je má peřina.

S polštářem a matrací,

začíná čas spací.

Počítač mi jenom hlásí,

kolik předmětů se ke mně vrací.

Úkoly jsou jako banda dětí,

co ze školy rychle letí.

Cvičení – mučení,

fyzika – rizika, úkoly,

prázdná láhev od koly.

Na učivo nemám vlohy,

potí se mi z toho nohy.

Napsat, poslat, už jsem v suchu,

moucha stanuje mi v uchu!

Už je večer, já dnes kočím,

do postele šipku skočím.

Zdá se mi sen o pláži,

kde vlnky do mě naráží.

Vylezl krab z útesu,

hele Táďo, co nesu.

ukázal mi učebnici,

praskl jsem ho po palici.

Vzbudil jsem se upocený,

v očích hrůza, krab tu není.

Všechno se mi zdálo jen,

byl to jenom hloupý sen.

Jiří Binder

Samostudium pro mě nová věc
no jo je to děs,
kolik, že zase přibylo úkolů
pak mi úsměv padá dolů.

Přemýšlím, jak dlouho to zabere

hodinu, dvě, tři nebo déle,
fyzika, matika fuška je to veliká
jaká je v tom logika.

Doplňuji, počítám,
a pak na výsledky čekám
čas nám běží
a na prázdniny se už těším .

Jiří Horák

Už víc jak měsíc sedím u stolu

a koukám do počítače se spoustou úkolů.

Každé ráno zas a znova,

běží pořad Škola doma.

Paní učitelka z matiky,

zkouší naše mozky z logiky,

jak zvládnout hravě lichoběžníky.

V noci jsem byl dlouho vzhůru,

měl jsem opět noční můru,

že už půjdu do školy

a nemám všechny úkoly.

Ráno malá rozcvička,

protáhnout líná tělíčka,

na koloběžce se projedu

a už spěchám k obědu.

Potom úkol z češtiny,

nehrajme si na hrdiny,

přístavek je látka těžká,

hlava není žádná fleška.

Přírodopis je tu zpět,

probíráme hlavně květ.

Stromy, keře, kvízy, testy,

doháním poslední resty.

Zemák, děják, pohodička,

chodí jen samá jednička.

Přemyslovci i Asie,

energií mě nabije.

Prázdniny se rychle blíží,

vláda ale zprávy šíří,

že virus ustupuje

a v červnu do školy se nastupuje.

Radim Šalomon

Pandemie,pandemie,

Covid s námi tady žije.

Pokoj nikomu dnes nedá,

až žaludek se mi z toho zvedá,

hlava bolí,v mozku vrtá,

nemá rád když někdo šprtá!

Já se ho však nebojím,

ve škole snad obstojím.

S telkou denně učím se,

říkám mamce:„Snažím se“!

Fyzika však nejde mi,

o ní už i zdá se mi.

Angličtina je to samé,

slovíčka už vidím všade!

Zlatá škola,říkám si!

Teď už vážně,vážím si,

když mě mamka budívala

a vždy ráno volávala:„Hola,Hola,škola volá!“

Stýská se mi,to je fakt,

učil bych se hrozně rád,

s kamarády ve škole,...!

Učitelé pomáhají,

žáci občas opisují,

je to prostě hrozně fajn,

nikdy bych však nečekal,

že mi škola bude chybět

a já na ní budu myslet!

Nikola Vaňková

Jednou takhle z rána, přišla zvláštní zpráva.

Korona nás navštívila a školy nám pozavírala.

Panika mě postihla, neboť od kamarádů mě odstříhla.

Má to i svá pozitiva. Nebolí mě ze všech hlava,□

spát si můžu do kdy chci, mám z toho úsměv na líci.

Učit se však musím, úplně se z toho dusím.

Úkolů mám mraky, zkuste si to taky.

Zvládnou to však hravě, byť mám rozum v hlavě.

Tak se doma mějte, s rodinou se smějte, □

v září se zas uvidíme, vzájemně se podpoříme.

□

Básničky o samostudiu 8.A

Tomáš Bartoš

Samostudium je těžká věc,

hrozně jsem se těšil

a teď čekám na konec.

Žádný volejbal, žádní kluci,

nesmím ani na ulici.

A když ano, tak roušku musím mít,

bez ní nikam nesmím jít.

Doma učivo mě čeká,

mé rodiče to leká.

Stále myslím na to,

co by dali za to,

aby konečně už lék se našel

a já aspoň do školy občas zašel.

Sedím doma a jen se šprtám,

učivo jenom hltám.

Spolužáci mi chybí,

doma se mi už nelíbí.

Žaneta Havlíková

Když je venku Korona,

všichni sedíme doma,

když se ráno probudím,

ke škole se odklidím.

V pyžamu s tím bojuju,

úkoly hned zpracuju,

ale není to tak snadné,

zvládat tyhle úkoly mimořádné.

To víte škola,

je to pořád dokola,

je to pěkná potvora.

nejraději bych zavolala doktora,

ať mě od toho zla odvolá.

Ale ne, nestíhám a nestačím,

těmto úkolům záludným,

snažím se snažím,

naproti úkolům vyrážím.

Je to vyrovnaný boj,

potřebuji dobrou zbroj,

ale tyhle potvory,

nemají tak dobře motory.

Předvečerem lampičku zhasínám,

s dobrou myslí usínám,

úkoly mám hotové,

hned je všechno růžové.

A teď už dobrou noc,

ať neskolí mě ta hrozná nemoc .

Emily Holečková

Ráno vstávám o devíti,

přitom snídám o desíti.

A pak řeknu ahoj psovi,

když přichází do budovy.

MATEMATIKA – vytýkání,

ČEŠTINA – poměry a rýmování.

ZEMĚPIS – Česká republika,

mně to vůbec nic neříká.

PŘÍRODOPIS – oči, uši, pusa nos,

začínám mít toho dost.

K tomu všemu bordel doma,

padají tu sprostá slova.

Máme toho plné hlavy,

nestačíme čerpat zprávy.

A když všechno uděláme,

Netflix, TikTok zapínáme.

Alena Kusáková

Sedím doma a začínám už blbnout,

moje svaly se rozhodly ztuhnout.

To protože jen venku se psem pohyb mám,

za návrat do školy snad cokoli dám!

Denně snad třikrát slyším svoji mamku

jak říká: „ Vypínej ten notebook nebo spusť aspoň režim spánku“.

A mně už z toho hrabe,

říkám si: „ To dáš, ty srabe!“

S mamkou je sice bezva denně býti,

ale připadám si jak v kleci nebo v síti.

Chci se už vrátit do školy,

obejmout kámoše a doma zas psát jen úkoly.

□

Básničky o samostudiu 9.B

Mirek Dvořák

samostudium mě tupí

méně se toho naučím

úkoly se kupí

jen občas se něco přiučím

bakaláři někdy nefungují

to mi moji práci velmi □ ztíží

často pochybuji

že úkol splním bez potíží

Denis Klíma

musíme být doma

protože stala se pohroma

může za to korona

před kauflandem kolona

my doma máme ale práci

a to dělat úkoly domácí

říkají tomu samostudium

lepší než venku brat opium

no to bude asi vše

jež klidná je vaše duše.

Zuzana Nováková

Učím se od rána až do večera,

až jsem z toho brečela.

Dostáváme úkolů až nad hlavu,

jsem z toho v depresivním stavu.

Nevěším hlavu do klína,

náladu spraví sklenička vína.

Procvičuji na umíme to,

abych věděla že je měkké i u slova rizoto.

Většinu času trávím na bakalářích,

na stránkách prazvláštních.

V matice procvičujeme kužel,

zase to nechápu bohužel.

Nejlehčí je splnit tělocvik,

každý týden dělám cvik.

Výhoda je učit se v posteli,

vylízám až později.

Učím se abych byla chytrá,

učit se budu zítra.

Už se těším do školy,

až zalezu zpět za stoly.

Natálie Lengálová

1,2, 3, 4, 5,

První stupeň, to je hned.

Sice jsou moc mladí,

Ale samostudium zvládají.

Někteří jsou už unavení,

Z toho ranního vstávání.

Ale co jiného jim zbývá,

Když covid19 mezi nimi lítá.

6, 7, 8, 9

To je druhý stupeň nahned.

Tito jsou už starší,

Takže jsou hned dražší

Přimět je k učení není hračka,

ale co dělat když bzučí nám pračka.

Samostudium se musí dodržovat přece,

protože den uplyne a ty se koupeš v řece.

Ano myslím tím to učení,

kterého je plno mučení.

Všichni si mysleli, že to jsou pro nás „prázdniny“.

Nuže co víc dodat, všichni jsme trochu ztupělí.

Když nám dávají tolik učení,

nestíháme studovat na střední.

Přeci přijímačky už jsou za dveřmi,

takže co teď, přeci neskončím v dešti.

Ale ne! Já to nevzdávám,

samostudium zvládám.

Jakub Pokorný

Nejraději mám, když se učím sám
Bez námahy pěkně v klidu, když mi to nejde otevřu si k tomu knihu.
Do školy už chci jít, ale doma musím být
Tento virus to je pohroma, říkám Vám to doslova...

Jolana Růžičková

Že jsem doma, to mi nevadí.
Neříkám, že mě to i nenudí.
Vstávám o dost později,
ale stíhám všechny úkoly.

Při úkolech jím a ležím,
ale všechnu práci taky nevím.
Někdy, když si nevím rady,
pomůžu si s kamarády.

Všechno jistě zvládneme,
z postelí se zvedneme,
s rouškou zase vyrazíme
a doufám, že se uvidíme.

René Šachl

Je tu COVID, musím doma sedět,

do sešitu a na Bakaláře pravidelně hledět.

Něco se mi dělat nechce,

jiné jde mi zase lehce.

Samostudium se tomu říká,

já bych raději, ať se mne to netýká.

Matematika, čeština, to je dřina,

raději bych si šel k řece chytit lína.

Svádím těžké boje se štíty,

jsem tou dřinou ubitý,

až pálí mne mozkové závity.

Samostudium se tomu říká,

já bych raději, ať se mne to netýká.

Natálie Viklická

Nastala nám situace,
kdy nám školu zavřeli,
Na mou duši, bez legrace,
to jsme vážně nechtěli.

Samé cink a nebo haló,
když nám chodí úkoly.
Možná by to za to stálo,
chodit znovu do školy.

Raději bych s kamarády
zasedla do lavice,
pomohly by jejich řady,
když nezvládám rovnice.

Sedět sama nad úkoly
to mne zkrátka nebaví,
Zařídte, ať všechny školy,
výuku nám obnoví.

Proto vládo, prosím chceme
zasednout do lavice,
Snad navěky nebudeme,
jenom duté palice.

Leoš Vincour

Němčině nerozumím,

matiku nepochopím

a o fyzice ani nemluvím.

Nikdy jí neporozumím!

Je tohle všechno nutné?

Učit se tyhle vzorečky bolestné?

Stejně skončím jako popelář

nebo jako ubřečenej emář...

Ročníkovou práci mi zrušili

a já do sebe liju dvě flašky tequily.

Přijímací zkoušky jsou za rohem

a já vám říkám sbohem...

Básničky o samostudiu 9.C

Jakub Čepička

Každý den je ten samý

úkoly dělám se slzami.

Jednou jich je pět,

druhý den je jich deset.

Radši bych do školy chodil,

nudu bych tím zahodil.

Brzy ráno bych musel vstávat,

to se ale dá očekávat.

Radim Matoušek

Korona, COVID, nemoc z Wu-chanu

tohle je tématem všech TV programů

Kvůli té nemoci školu nám zavřeli

poslední školní rok je zdá se v...

Všichni teď u svých notebooků

přešli jsme na online výuku

Tahle změna byla by fajn snad

bohužel přijímací zkoušky musíme psát

□

Jiří Okoš

Když koronu venku máme,

raději doma zůstáváme.

Tím ale škola neskončí,

když ministerstvo školství zakročí.

I doma se učit musíme,

protože ven nesmíme.

A proto celíčký den učíme se jen.

Učíme, učíme mozky své mučíme.

Naději ale ztrácet nesmíme,

přece něco nového zas umíme

a až do školy přijdeme zas,

tak všem kamarádům přeji: „ Zlomte vaz!“

Zdeněk Pojer

Koronavirus k nám brzy přišel,

,

ještě bohužel neodešel.

Škola skončila ve středu,

každému začalo samostudium.

Někdo je za to rád,

že doma může pořád hrát.

Aspoň že je venku teplo,

to snad nikomu neuniklo.

Byl ale omezený pohyb,

nikdo z této doby neodejde bez chyb.

Někdo se učí a úkoly plní,

přijímačky snad lehce splní.

Jak to bude dál nikdo neví,

karanténu snad už každý nenávidí.

Tohle byla báseň o mém samostudiu,

snad nedostanu koronu a neskončím v krematoriu.